

Rezumatul Studiului 6 - Demascare și judecată

A Judecata popoarelor. Isaia 13-23.

- ❖ Dumnezeu condamnă națiunile care au avut legături (sau s-au asociat) cu poporul Său:
- ❖ Babilonia (Is. 13:1-14:23; 21:1-17), Asiria (Is. 14:24-27), Filistea (Is. 14:28-32), Moab (Is. 15:1-6:14), Siria (Is. 17:1-14), Etiopia (Is. 18:1-7), Egipt (Is. 19:1-20:6), Ierusalim (Is. 22:1-25), Tir (Is. 23:1-18)
- ❖ Unele au primit un mesaj de speranță care le-ar reduce pedeapsa (Isaia 19:16-25). Dar toate au trebuit să sufere consecințele acțiunilor lor.

B Babilonul din timpul sfârșitului. Isaia 13.

- ❖ Așa cum Isus a descris distrugerea Ierusalimului amestecată cu evenimentele celei de-a doua veniri, El prezintă căderea Babilonului ca o comparație a acestui eveniment (v. 9-11).
- ❖ Dumnezeu a dirijat evenimentele, dar nu a împiedicat elementele umane folosite de El să lucreze după propriile lor dorințe (v. 15-18).
- ❖ Deși medo-persii au făcut din Babilon una dintre capitalele lor, când Alexandru cel Mare a intrat în el, l-a găsit deja într-o stare degradată. Treptat, Babilonul a fost dat uitării și abandonat (v. 20).

C Lucifer care a vrut să fie ca Dumnezeu. Isaia 14:12-14.

- ❖ Regele Babilonului este prezentat plin de mândrie și orgoliu. La fel au fost mulți dintre regii lor (vezi Daniel 2:5; 3:7; 4:30; 5:2).
- ❖ Cu toate acestea, modul extrem de poetic și alegoric în care este scrisă această profeție indică în mod clar că însăși rădăcina problemei este arătată adevăratului rege al Babilonului: Lucifer, „șarpele vechi, numit diavolul și Satana” Apocalipsa 12:9).
- ❖ Lucifer a vrut să fie „ca Cel Preaînalt” (v. 14); și a declarat: „Eu sunt Dumnezeu” (Ezechiel 28:2). Atitudinea sa este în contrast puternic cu cea a lui Dumnezeu, care „s-a smerit” (Fil. 2:8).

D Sfârșitul Babilonului. Isaia 14:15-23.

- ❖ Isaia 14:18-20 ne arată destinul final al acestui „rege” al Babilonului: distrugerea și uitarea eternă. Ce final diferit va fi pentru cei care se pun cu umilință în slujba lui Dumnezeu!
- ❖ Cu toate acestea, Babilonul nu a dispărut încă. Este încă prezent în puterile mândre și nemiloase care asupresc poporul lui Dumnezeu (vezi Apocalipsa 17).
- ❖ Numele său înseamnă „confuzie”, deși în limba caldeeană avea un alt sens: „Poarta zeilor”. Este ușa largă care duce la distrugere, în încercarea de a se salva prin propriile sale merite.
- ❖ Biblia ne arată o altă ușă: „ușa cerului”, Betel, prin care cei care îl urmează pe Isus intră și îl acceptă prin credință ca Mântuitor personal.

E Triumful final. Isaia 24-27.

- ❖ Va veni vremea când Dumnezeu va pune capăt acestei lumi. În această lucrare, Dumnezeu le va spune unora: „Să învieze dar morții Tăi! Să se scoale trupurile mele moarte!”; iar altora: „Cei ce sunt morți acum nu vor mai trăi, sunt niște umbre și nu se vor mai scula” (Isaia 26:19, 14).
- ❖ Când Dumnezeu va veni să-și elibereze poporul, se va auzi bucuria triumfătoare a celor răscumpărați: „Iată, acesta este Dumnezeul nostru, în care aveam încredere că ne va mântui.”. Atunci va „șterge lacrimile de pe toate fețele și îndepărtează de pe tot pământul ocara poporului Său” (Is. 25:8-9).
- ❖ Dar înainte ca totul să fie încheiat, înainte ca acesta să fie reînnoit, înainte ca Dumnezeu să încheie „lucrarea Lui ciudată”, pământul va fi pustiu pentru o vreme (Is. 24; Apoc. 20; Is. 28:21).